

F. t. 1. om voldgift

afskåret fra at gøre denne nægtelsesgrund gældende, hvis parten må anses for at have givet afkald herpå. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis parten har deltaget i voldgiftssagen uden at gøre indsigelse mod voldgiftsrettens kompetence, jf. § 16, stk. 4, og bemærkningerne hertil. Som det fremgår heraf, kan en indsigelse om, at tvisten efter sin art ikke kan afgøres ved voldgift, dog ikke fortabes, jf. herved også den (indispositive) nægtelsesgrund, der er nævnt i § 39, stk. 1, nr. 2, litra a. Endvidere mister en forbruger kun en indsigelse om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende for forbrugeren, hvis forbrugeren deltager i voldgiftssagen *efter* at have modtaget oplysning om, at voldgiftsaftalen ikke er bindende, jf. § 16, stk. 4, 2. pkt.

Litra b angår tilfælde, hvor den part, mod hvem voldgiftskendelsen påberåbes, ikke fik behørig meddelelse om udpegningen af en voldgiftsdommer eller om voldgiftssagens behandling eller af andre grunde var ude af stand til at fremføre sin sag.

Litra b omfatter navnlig tilsidesættelse af fundamentale retsplejeprincipper om adgang til at gøre sig bekendt med processtoffet i sagen (partsoffentlighed) og til at svare på de påstande og anbringender, som modparten fremfører (kontradiktion). Er voldgiftskendelsen afsagt uden iagttagelse af disse fundamentale retsplejeprincipper, kan den nægtes anerkendt eller fuldbyrdet.

Det afgørende er, om voldgiftskendelsen er afsagt, uden at den part, mod hvem voldgiftskendelsen påberåbes, havde behørig adgang til at fremføre sin sag. Selv om der under voldgiftssagens behandling måtte være begået fejl i relation til at underrette en part om en mundtlig forhandling eller om det skriftlige materiale i sagen, kan voldgiftskendelsen ikke nægtes anerkendt eller fuldbyrdet, hvis parten efterfølgende har modtaget behørig underretning og fået adgang til at fremføre sin sag, før voldgiftskendelsen blev afsagt.

Litra c angår tilfælde, hvor voldgiftskendelsen behandler en tvist, der ikke er omfattet af voldgiftsaftalen, eller afgør spørgsmål, som falder uden for voldgiftsaftalen.

I en sådan situation har der ikke været noget grundlag for, at voldgiftsretten overhovedet skulle behandle den pågældende tvist eller det pågældende spørgsmål, og voldgiftskendelsen vil derfor også helt eller delvis kunne nægtes anerkendt eller fuldbyrdet. Såfremt voldgiftskendelsen behandler tvister eller spørgsmål både inden for og uden for, hvad voldgiftsretten ifølge voldgiftsaftalen har kompetence til at tage stilling til, vil anerkendelse eller fuldbyrdelse af voldgiftskendelsen således delvis kunne nægtes, nemlig for så vidt angår de dele af voldgiftskendelsen, der behandler tvister

eller spørgsmål, som falder uden for voldgiftsaftalen, jf. herved også stk. 2.

Nægtelsesgrunden efter *litra c* hører som nævnt til de dispositive nægtelsesgrunde, og en part kan være afskåret fra at gøre denne nægtelsesgrund gældende, hvis parten må anses for at have givet afkald herpå. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis parten har deltaget i voldgiftssagen uden at gøre indsigelse mod voldgiftsrettens kompetence, jf. § 16, stk. 4, og bemærkningerne hertil. Som det fremgår heraf, kan en indsigelse om, at tvisten efter sin art ikke kan afgøres ved voldgift, dog ikke fortabes, jf. herved også den (indispositive) nægtelsesgrund, der er nævnt i § 39, stk. 1, nr. 2, litra a.

Litra d angår voldgiftsrettens sammensætning og voldgiftssagens behandling. *Litra d* indebærer, at voldgiftskendelsen kan nægtes anerkendt eller fuldbyrdet, hvis voldgiftsrettens sammensætning eller voldgiftssagens behandling ikke var i overensstemmelse parternes aftale eller med loven i det land, hvor voldgiften fandt sted.

Nægtelsesgrunden efter *litra d* hører som nævnt til de dispositive nægtelsesgrunde, og en part kan være afskåret fra at gøre denne nægtelsesgrund gældende, hvis parten må anses for at have givet afkald herpå. Dette vil navnlig kunne være tilfældet, hvis parten har deltaget i voldgiftssagen uden at gøre indsigelse mod, at voldgiftsaftalen eller deklatoriske regler i voldgiftsstedets voldgiftslovgivning ikke er blevet overholdt, jf. for så vidt angår voldgift, der har fundet sted i Danmark, § 3 og bemærkningerne hertil. Det bemærkes herved, at § 3, der er identisk med modellovens art. 4, er udtryk for et internationalt anerkendt princip.

For så vidt angår voldgift, der har fundet sted i Danmark, gælder, at voldgiftslovens regler om voldgiftsrettens sammensætning, jf. kapitel 3, som udgangspunkt er deklatoriske. Reglen i § 12 om indsigelser mod en voldgiftsdommer er dog præceptiv. En indsigelse mod en voldgiftsdommer efter § 12 skal imidlertid som udgangspunkt fremsættes under voldgiftssagens behandling, og sker dette ikke, kan indsigelsen ikke senere påberåbes som grundlag for at nægte anerkendelse eller fuldbyrdelse af voldgiftskendelsen, jf. § 13, stk. 4, og bemærkningerne hertil. Hvis en indsigelse mod en voldgiftsdommer bygger på forhold, som parten først er blevet bekendt med efter voldgiftskendelsens afsigelse, kan indsigelsen imidlertid påberåbes som grundlag for at nægte anerkendelse eller fuldbyrdelse efter § 39, stk. 1, nr. 1, litra d.

For så vidt angår voldgift, der har fundet sted i Danmark, gælder endvidere, at voldgiftslovens regler om voldgiftsrettens sagsbehandling, jf. kapitel 5, som ud-